

Den nye Tid

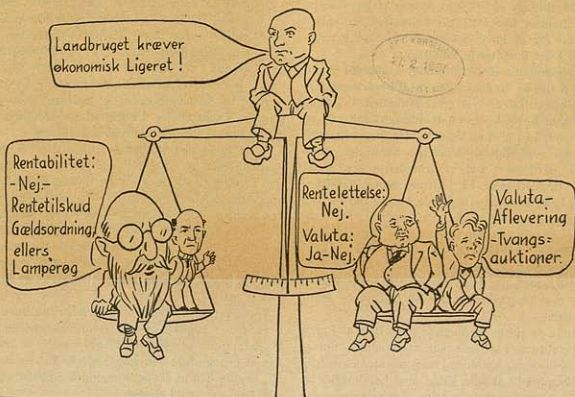
ORGAN FOR DET FRIE FOLKEPARTI

NR. 24

27. AUGUST 1936

1. AARGANG

Saaledes efter Landstingsvalget:

BONDETOGETS KRAV PAA RIGSDAGSVÆGT

Har Du egentlig tænkt over at:

Ved Landstingsvalget har Landbruget sin store politiske Chance. Endnu kan Bondetogets Krav gennemføres. — Din Stemme kan blive den afgørende.

Folketing og Landsting har hidtil ført Visnepolitik mod hinanden vedrørende Landbrugets Krav. I alt andet har de kunnet enes: Beskyttelse af Storiindustri og Højfinans, Fastlæggelse af Lønniveauet, Kronekursens Opretholdelse, Rentens Sikring. Lovmæssigt Røveri af Landbrugets Valuta til Fordel for Monopoliindehaverne.

Landmand! Hvad politisk Overbevisning du end har:

Ved dette Valg gælder det dine økonomiske Arbejdsvilkår — dit Hjem.

Fra 1925 har man gennemsnitlig frataget Landbruget 600,000 Kr. om Dagen og givet Kapitalen en Merindkomst paa ca. 150,000 Kr. om Dagen, og dog afviste Venstre og Konservative en Merindkomstbeskatning.

Har du fortsat Raad til at støtte denne Udvikling?

Hvis ikke:

Gør da „Det frie Folkeparti“ til Tungen paa Vægtskaalen!

Hvilket Flertal der saa end er eller kommer i Folketinget, det vil da altid kunne udnyttes til Landbrugets Fordel.

Valgmanifest for Det frie Folkeparti.

For første Gang gaar vort Parti til Landstingsvalg, og med en Chance for en politisk Placering, der er aldeles enestaaende for et saa nyt Parti.

Medens den klasseprægede Fagforeningspolitik har Magten i Folketinget, har den lige saa klasseprægede Finanspolitik haft Magten i Landstinget, og Resultatet er blevet, at der er sluttet Kompromis efter Kompromis mellem disse to Fraktioner til gensidig Fordel, men med kynisk Hensynsløshed overfor Landbruget og Middelstanden i vort Land. Denne Udvikling er der nu Mulighed for at bringe til Ende, thi selv om vi kun opnaar et Par Landstingsmandater, har Det frie Folkeparti en oplagt Mulighed for at blive det afgørende Lod i Vægtkaalen i det kommende Landsting.

Hovedresultatet af den hidtidige saakaldte Oppositions politiske Studehandler med Regeringen har vi i Valutacentralen. Her gives Mulighed for, at de Penge, som Kapitalejerne har anbragt i Industri og Storhandel, kan give et Udbytte, der kun kan sammenlignes med Gullashperiodens. Samtidigt sikres der en privilegeret Del af Arbejderne den størst mulige Beskæftigelse til tariffmæssige Arbejds lønninger, i Særdeleshed efter at de 4 store Partier har gennemført en lovmæssig Fastlæggelse af Løn-niveauet gennem Lockoutloven sidste Rigsdagssamling. Derved er Prisdannelsen for de Varers Vedkommende, som Landbruget skal købe, bestemt af Monopoler, medens Prisen for de Varer, som Landbruget skal sælge, bestemmes af Udlandets Dumpingpriser.

Gennem de sidste 10 Aar har store Dele af Landbruget tabt næsten hele sin Egenkapital, Smaa-handværkere og Købmænd er gennem Akkordlove blevet tvunget til at dele Tabet med Landmændene, men den rentebærende passive Kapitalanbringelse er blevet beskyttet over al Maade, herom har Folketings- og Landstingsflertal været enige.

Kursen paa den udenlandske Valuta er fastlagt paa et unaturligt lavt Niveau, og Rentebyrden er gennem Kreditindskrænkninger m. m. opretholdt paa et unaturligt højt Stade. Dette trods gentagne Valglofter om det modsatte. Det af Det frie Folkeparti stillede Forslag om en general Rentenænkning gennem en Tvangskonvertering blev stemt ned af alle Rigsdagens øvrige Partier, og vort Forslag om, gennem en Sænkning af Kronekursen, at bringe Landbrugets Prisniveau op paa Højde med de øvrige Erhvervs, stemte alle de øvrige Partier ligeledes imod. Eet Raad har disse Partiers Mænd været enige om at give Landbruget, nemlig dette: spænd Livremmen ind. Det har Landbruget gjort allerede fra 1929, men til Trods herfor lever Tusinder af danske Bønder i den yderste Fattigdom.

Da Landbruget gennem Valutaaktionen i Fjor søgte at bringe disse Forhold til Ophør, blev man standset ved det berygtede ministerielle Cirkulære af 11. September 1935, en Provisorielovgivning, der paa Forhaand havde Socialdemokraters, de Radikales og Konservatives Velsignelse, og Venstre

kaldte Aktionen for en Haan imod Samfundet. Da Landbruget ønskede at faa Cirkulæret for Højstet, blev dette nægtet. Vi tilsiger derfor nu, ene af alle Partier, det arbejdende Landbrug enhver tænkelig Støtte i dets Bestræbelser for Selvhjælpelse, thi kun gennem Forbedring af Landbrugets Betalingssevne vil de Dele af Befolkningen, som hidtil ene har maattet bære Nedgangen i Samfundets Indtjeningsevne, alder kunne opnaa saamfundsmæssig Ligestilling, og kun derigennem vil Arbejdsløsheden kunne afhjælpes og Omsætningen fremmes.

Gennem en naturstridig og ukontrollabel Sociallov har man frataget Landbruget dets Arbejdskraft, og Skylden herfor bærer Partiet Venstre lige saa fuldt som Regeringspartierne. Vi er Tilhængere af en Sociallov, der sikrer, at ingen lider Nød i et Land, hvor Livsforholdene findes i Overflod, men vi er Modstandere af et System, hvor man gennem ukontrolleret Understøttelse fremmer Lediggangen og hemmer Arbejdets Udførelse.

Vi er imod den stadigt overhaandtagende Sammenblanding af offentlig og privat Virksomhed, som i særlig Grad har givet sig Udslag under Landbrugsministerens Protektion. Vi er endvidere imod den politiske Korruption, der ligger deri, at der ved en Række betydende Love oprettes lønnede Stillinger for en eller flere Repræsentanter for hvert af de saakaldte store Partier. Vi har søgt at bekæmpe begge Forhold, men de gamle Partier holdt Haand over Systemet.

Vort Parti er opstaaet som en Reaktion imod den Uret, der er begaaet imod bestemt afgrænsede Dele af Befolkningen, og vore Bestræbelser vil gaa ud paa at gennemføre den eneste sunde Samfundspolitik, nemlig den at skabe økonomisk Ligestilling for alle Dele af Befolkningen.

I den nationale Politik har de styrende sat den sonderjydske Befolkning paa en haard Prove. Slægtsgaard efter Slægtsgaard, som er bevaret af den danske Befolkning gennem 56 Aars Udlændighed, er sat under Hammeren af de danske Myndigheder. Vi maa kræve, at der for den sonderjydske Landsdel gennemføres langt mere videregaaende Forholdsregler, saa det Krav, som den sonderjydske Befolkning stillede ved Genforeningen om økonomisk Lighed med det øvrige Land sker Fyldest.

Vi vil gøre alt for, at vort Land ikke kommer under et ensidigt politisk Diktatur, men Udviklingen er stærkt paa Vej herimod. Folkestyrets Grund er forlængst forladt, og skal de Forsøg paa marxistisk Diktatur fortsætte, som den nuværende Regering i saa høj Grad udøver ved Udelukkelse af anderledes tænkende fra Radioen, ved provisoriske Lovfortolkninger og ved lovstridig Uddeling af Statens Midler til ministerielle Proselytter, da vil vi med al vor Magt bekæmpe Marxismens yderligere Fremrykning.

Landstingsvalget faar afgørende Betydning herfor. Spild derfor ikke Stemmen paa de Partier, der hidtil har støttet denne Udvikling.

Kampen gælder:

Bondefogets og Bondestævnets eensfemmige Krav: Landbrugets Ligestilling med de øvrige Erhverv.

Da dette Krav blev forelagt i Rigsdagen, stemte kun „Det frie Folkeparti“ for — alle andre Partier stemte imod.

Eksportsagen

blev rejst af »Det frie Folkeparti« som Middel til at bringe den uhyggelige Sammenblanding af offentlig og privat Virksomhed til Ophør.

Samtlige andre Partier vedtog som Svar at udlevere Vald. Thomsen til Politifølgelse for derigennem at søge at ramme ham. Dette lykkedes ikke — tværtimod. Vald. Thomsen blev fritaget for alle Sagsomkostninger, hvorimod Storeksporthorerne og Høgsbro Holm blev henvist til selv at udrede Omkostningerne til de af dem antagne Sagførere.

De gamle Partiers og i Særdeleshed Landbrugsministerens Mangel paa Moral er gennem denne Sag fuldkommen afsløret. Efter at Politadvokaten havde opstillet en Række kompromitterende Punkter, som efter hans, og ogsaa efter Offentlighedens daværende Mening, maatte anses for fastslaaede, erklærede Landbrugsministeren, at han i alle Enkeltheder godkendte d'Herr. Storeksporthorer's Handlinger, og han anmodede Justitsministeren om at lægge dette hans Synspunkt som Grundlag for fremtidige Afhøringer. Derved tog Landbrugsministeren hele Ansvaret over paa sig og fik Sagen drejet om, stik imod Grundlovens Bestemmelser, fra at være en Undersøgelse, rettet mod Storeksporthorerne og Høgsbro Holms Forhold, til at være et Injuriespørgsmaal mod Vald. Thomsen. Herved greb altsaa Regeringsmyndighederne ind for at paavirke Domsmagten, og de kommende Forhør kunde for saa vidt have været sparet, Resultatet maatte blive, som det blev. Medens alle andre Vidner under denne Sag blev afhørt under Vidnepligt, var Storeksporthorerne fritaget for en saadan.

Efter at Dommen var faldet, tillod Landbrugsministeren sig ifl. Pressen endog det Overgreb, at han, trods Dommens klare Ordlyd dette Spørgsmaal vedrørende, lod de private Storeksporthorer's Sagførere betale af Kødpuuljen, og siden har man maattet nedsætte Destruktionsprisen af Mangel paa Penge i Puljen. Denne Udvikling har de 4 store Partier stiltiende godkendt og støttet. Hvad siger Vælgerne?

Valutaen.

I 1925 gennemførte man ved Lov en kunstig høj Kronekurs og bragte derved den første Forstyrrelse ind i Samfundets økonomiske Fordelingsforhold; ogsaa dette gennemførte de 4 store Partier og med Støtte af de Dele af Befolkningen, som havde øjeblikkelig Fordel deraf: Kapitalmagten og Lønningsklasserne, men de eksporterende Erhverv, og særlig Landbruget, maatte betale.

I 1931 gennemførtes Valutacentralen og med Støtte af akkurat de samme Fraktioner, thi ogsaa dennes Virkninger blev som Kronestigningens.

Da Landbruget sidste Efteraar gennem Valutaktionerne søgte at faa disse Forhold rettet, udsendte Regeringen og de Konservative et Cirkulære, som forbød Landbruget at beholde sin egen Valuta. Venstre og dets Presse saa til i Ligegyldighed, og Dr. Krag kaldte Aktionerne »en Udfordring mod Samfundet«.

Da »Det frie Folkeparti« i sidste Samling fremførte Kravet om, at Kronekursen sættes i Forhold til Vareprisen, for derigennem at sikre Landbruget et rimeligt Prisniveau, samtidig med at de 4 store Partier alle gik ind for at fastlægge Arbejdernes Lønninger ved Lockoutloven, — da stemte samtlige Partier vort Forslag ned. De Konservative sikrede Valutalovens Forlængelse, og det er karakteristisk at se, at først efter »Det frie Folkeparti's Opstaaen har Venstre stemt imod denne Lov, som Partiet selv er Ophav til.

Renten.

Landboforeningerne, Husmandsforeninger og L.S. har alle stillet Krav om en dybtgaaende Rentesenkning. Regeringspartierne har indtil Trivialitet gentaget Løftet herom, men da »Det frie Folkeparti« i sidste Samling fremsatte Forslag om en generel Rentesenkning, stemte alle de øvrige Partier imod.

Vort Forslag gik ud paa en Nedsættelse af Renten for primære Laan til 3 pCt., for sekundære til 3½ pCt. og for Laan uden fast Pant til en Maksimalrente paa 4½ pCt. Dette skulde opnaas gennem en Tvangskonvertering over til pari Laan og med Støtte af de dertil nødvendige Skatkammerbeviser, samtidig med en Beskatning af de store Aktieudbytter.

Ved Behandlingen af Loven om Gældssanering forlangte Venstre at faa de 2 første Aars Rente fordoblet fra 1½ til 3 pCt. Rente, — dette lykkedes ikke. Derimod opnaaede Venstre at faa indført de børsnoterede Statsobligationer til 4½ pCt. som Udlaan til Landmændene, i Stedet for de kontante Parilaan, der oprindelig var foreslaaet, og som skulde udskrives som et Tvangslaan til 3½ pCt. hos de Skatteydere, der havde over 15,000 Kr. i aarlig Indtægt eller en Formue paa mere end 100,000 Kr. — Venstres Indsats var ogsaa denne Gang til Gavn for Kapitalinteresserne, men til Skade for Landbruget. At de Konservative og Venstre var afgjorte Modstandere af Rentesenkning, har Vælgerne længe vidst, men det har tillige med tilstrækkelig Tydelighed vist sig, at ogsaa Regeringspartierne er herimod, idet de har gennemført Diskontoforhøjelsen og fremsat Forslag om Rentetilskud for at sikre Renten. Arbejdernes Ledere synes efterhaanden at have faaet store Kapitalinteresser.

Stigende Skatter

udplyndrer Befolkningen og benyttes til en ødsel Administration og storstilet Stemmekøb. De kommunale Skatter er saaledes fra Skatteaaret 1933/34 til Skatteaaret 1934/35 steget med 57 Mill. Kr., væsentligt paa Grund af de forøgede Udgifter ved Socialloven, idet disse, alene for Kommunehjælpens Vedkommende, er steget fra 27 til 59 Mill. Kr.

Skattetrykket er filmed ulige fordelt, idet Landmændene, paa Grund af de faste Ejendoms-skatter, maa betale 2—3 Gange saa meget som Bybefolkningen, maalt i Forhold til Indtægterne. Forlængst burde Landbrugets faste Skatter være nedsat i Forhold til Afkastningsevnen, men Regeringspartierne ønsker dem snarere forøget, og det er Venstres egne Skattelove, der har banet Vejen for dem gennem den ved den »faste« Beskatning stedfindende Socialisering af Landbrugets Ejendomme. Dette Partis Forslag om en Nedsættelse af de faste Skatter paa kun 9 Mill. Kr. viser jo heller ikke nogen særlig god Vilje til at øve Retfærdighed i dette Spørgsmaal. Venstre og Konservative kunde i 1926—29 have gennemført en Skattelettelse. — Hvorfor skete dette ikke?

Politisk Luskeri.

Medens det staar alle tænkende Mennesker klart, at dansk Politik i Dag er noget ganske andet end for 1929, at Retningslinierne maa blive anderledes under Spærringspolitik og Planøkonomi end under de frie Former, vi forhen har kendt, hænger man sig fra anden Side endnu fast i gamle Fløskler om »Frihandel«, »Fri Prisdannelse« o. s. v. Det er derfor ogsaa uærligt Spil, naar Venstre og de Konservative taler om „Samfundspolitik“, thi disse 2 Partier har gennem Aar ført en decideret Finans-Klassepolitik, som de ganske kynisk har ladet gaa ud over Landbruget. Under Feltraabet »Liberalisme« har Venstre ført sin Agitation, men da D. f. F. og Retsforbundet havde dannet Valggruppe, for derigennem at hjælpe hinanden til Deltagelse i Udvalgsarbejderne, da gik Venstre — de »liberale« — sammen med de Konservative for at smide Mindretallene ud af dette Arbejde, med det Resultat, at de Konservative fik 3 Udvalgs-medlemmer i Stedet for 2 ved de efterfølgende Loves Behandling. Det er karakteristisk, at dette netop skete, da D. f. F. vilde besætte en Ud-

valgsplads i Loven om Gældssanering, der berørte Rentespørgsmaalet.

Fra konservativ Side ynder man at fremholde Kravet om højere Priser for Landbrugsvarer paa Hjemmemarkedet, men da Svinereguleringsloven var til Behandling, erklærede Christmas Møller, at Flæskeprisen efter hans Mening var for høj, og fra konservativ Side fremsatte man da Forslag om at sælge billigt Flæsk paa Hjemmemarkedet ved Højtiderne. Dette blev lykkeligvis ikke gennemført.

Kirke og Skole.

Medens der udfoldes de største Anstrengelser for at underminere Folkekirken, har der hidtil ikke, ud over spredte Enkeltpersoner, været ført nogen virkelig Opposition herimod. Ved socialdemokratiske Hovedpersoners Medvirken breder et Foretagende som »borgerlig Konfirmation« sig mere og mere. Ungdommen drages bevidst bort fra Kirken. Det fremsatte Skolelovsforslag frembyder nye Muligheder for denne Udvikling.

Det frie Folkeparti var det eneste Parti, som stemte imod den nye Helligdagslov, og vi vil til det yderste arbejde for at bevare Folkekirken paa dens nuværende Grund, ligesom vi vil modarbejde ethvert Forsøg paa at fjerne Religionsundervisningen fra vore Skoler, thi kun gennem Religion kan et Folks Moral opretholdes.

Systemet.

Man siger, vi har Folkestyre. — Nej, vi lever under et System, hvor Marxisterne regerer og hvor Kapitalisterne bestemmer, hvorledes det skal være. Resultatet: Et overhaandtagende Bengnaveri og Bierhvervsbjergsømhed med tilhørende himmelhøje Tantiemer. — Betydende Love sørger man for rummer Plads for een eller to Mand fra hvert af de 4 store Partier til en klækkelig Løn. Herved gøres politisk Virksomhed til en Art privat Forretning.

Valgbluff.

Man har fra anden Side ikke kunnet finde noget reelt Angrebepunkt mod vor politiske Indsats, derfor kører man frem med Tale om Stemmespild og anden let gennemskuelig Vælgerfilm. For danske Bønder og dansk Middelstand er det at stemme imod egne Interesser at stemme paa de 4 store Partier.

Derfor:

- Vil du medvirke til en ligelig økonomisk Fordeling inden for vort Samfund?
- Vil du have Redelighed i offentlig Administration?
- Vil du medvirke til valutamæssig Retfærdighed og reel Rentesænkning?
- Vil du medvirke til Bevarelse af vor Folkekirke og dens Traditioner?
- Vil du modarbejde socialistisk-kommunistisk Folkefront?
- Vil du have en politisk Representation uden Mulighed for at samle paa „Ben“?

Da er der kun eet Sted at stemme:

Det frie Folkeparti.

Din Stemme kan blive afgørende for, om vort Parti skal blive:

Tungen paa Vægtskaalen.

Bliv Abonnent paa dette vort Partiorgan. Det koster kun 4 Kr. om Aaret og bestilles hos:
Poul Madsen, Torpegaard, Taps.